

ΚΥΠΡΙΑΚΟ
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΕΜΠΑΡΚΟ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΣΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΕΒΕ: ΕΝΤΟΝΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

ΑΔΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

- **Οι δύο ταχύτητες εργαζομένων και η αδράνεια της Πολιτείας**

Με αφορμή τα φαινόμενα που παρατηρούνται στο εργασιακό περιβάλλον, το ΚΕΒΕ εκφράζει τις έντονες ανησυχίες του και επισημαίνει ότι η περίοδος που διανύουμε δεν προσφέρεται για διάκριση στον τρόπο χειρισμού των ωφελημάτων που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι.

Εν όψει των πιο πάνω το ΚΕΒΕ επιθυμεί να υπογραμμίσει τα κάτωθι:

Η τρέχουσα παρατεταμένη κρίση δημιούργησε μεγάλες ανατροπές στην επικρατούσα οικονομική και κοινωνική ισορροπία και συνοχή. Αποτέλεσμα αυτών των ανατροπών είναι η δημιουργία μεγάλων ανισοτήτων μεταξύ κοινωνικών ομάδων, που αν αφεθούν ανεξέλεγκτες μπορεί να οδηγήσουν σε κοινωνική αναταραχή.

Είναι καθήκον της Πολιτείας να εντοπίσει αυτές τις ανισορροπίες που οδηγούν σε μεγάλες αδικίες και να εφαρμόσει μέτρα άμβλυνσης των επιπτώσεων. Η κρίση έχει επηρεάσει σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό τον ιδιωτικό τομέα, επιχειρήσεις και εργαζόμενους, οι οποίοι υφίστανται τις αρνητικές επιπτώσεις.

Ταυτόχρονα, παρατηρείται μια προσπάθεια από μερίδα οργανωμένων προνομιούχων ομάδων εργαζομένων να θέλουν να διατηρήσουν κεκτημένα και υπερπρονόμια που ξεπερνούν τις αντοχές της οικονομίας, αδιαφορώντας για το κόστος που προκαλούν στους υπόλοιπους πολίτες αυτής της χώρας αλλά και στο σύνολο της οικονομίας.

Το τραγικό και απαράδεκτο είναι πως η Πολιτεία αδυνατώντας να κατανοήσει την άδικη κοινωνική πτυχή του προβλήματος και τις επιπτώσεις που αυτό προκαλεί, ουσιαστικά επιτρέπει να διαιωνίζονται και να διευρύνονται οι ανισότητες και τα προνόμια συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων, σε βάρος των υπολοίπων πολιτών.

Παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Αναφέρουμε τα κυριότερα.

(1) Είσπραξη του φιλοδωρήματος αφυπηρέτησης από τους πρόωρα αφυπηρετούντες δημόσιους υπαλλήλους:

Ενώ όλα τα Ταμεία Προνοίας και συντάξεων του ιδιωτικού τομέα υπέστησαν κούρεμα το οποίο μειώνει σημαντικά το ποσό που θα πάρουν (αν πάρουν) κατά την αφυπηρέτηση τους τα μέλη τους, την ίδια ώρα παρατηρείται ότι οι αφυπηρετούντες, κανονικά και πρόωρα, δημόσιοι υπάλληλοι λαμβάνουν ολόκληρο το αντίστοιχο ωφέλημα, υπό μορφή φιλοδωρήματος και για το οποίο δεν έχουν καταβάλει οποιαδήποτε εισφορά!

Αυτό το φαινόμενο έχει πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας με σοβαρότατες επιπτώσεις στα δημόσια οικονομικά. Παραθέτουμε τους αριθμούς που μιλούν από μόνοι τους. Το 2012 αποχώρησαν συνολικά 1680 κρατικοί υπάλληλοι εκ των οποίων οι 1237 πρόωρα. Σε αυτούς μοιράστηκε το ποσό των €180.5 εκατ. που αντιστοιχεί με μέσο όρο €107,440 ανά άτομο. Το πρώτο πεντάμηνο του 2013 αφυπηρέτησαν 345 υπάλληλοι, 268 με πρόωρη αφυπηρέτηση. Σε αυτούς μοιράστηκε το ποσό των €60.5 εκατ. με ακόμα ψηλότερο μέσο όρο €175,362 ανά άτομο.

Δεδομένης της τραγικής δημοσιονομικής κατάστασης του κράτους, το ΚΕΒΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα σύστημα αντικινήτρων σε σχέση με το ύψος του φιλοδωρήματος στις περιπτώσεις πρόωρης αφυπηρέτησης δημοσίων υπαλλήλων.

Ανισότητα και στους ανέργους: Οι 70,000 άνεργοι των οποίων η απασχόληση έχει τερματιστεί λόγω πλεονασμού δικαιούνται μόνο ένα ποσό από το ταμείο πλεονάζοντος προσωπικού, το οποίο λόγω αυξημένων αιτήσεων και έλλειψης προσωπικού δίδεται με καθυστέρηση πέραν του ενός χρόνου. Σήμερα εξετάζονται αιτήσεις που υποβλήθηκαν το Ιανουάριο 2012. Δημόσιοι Υπάλληλοι που έχουν εργασία και δεν έχουν το φόβο να καταστούν άνεργοι υποβάλλουν μαζικά αιτήσεις για πρόωρη αφυπηρέτηση για να πάρουν το αφορολόγητο φιλοδωρήμα το οποίο τους καταβάλλεται άμεσα. Σημειώνουμε ότι ο μέσος όρος του φιλοδωρήματος είναι πέραν των €119,000, σε αντίθεση με την αποζημίωση πλεονασμού στον ιδιωτικό τομέα που είναι κατά μέσο όρο €20,000.

Στη συνέχεια ο πρόωρα αφυπηρετήσας δημόσιος υπάλληλος λαμβάνει ψηλή σύνταξη σε αντίθεση με τον αντίστοιχο υπάλληλο του ιδιωτικού τομέα του οποίου η σύνταξη θα είναι κατά 50% χαμηλότερη από αυτή του δημόσιου υπαλλήλου, παρόλο που οι εισφορές τους για απόκτηση σύνταξης είναι πολύ μεγαλύτερες από αυτές των δημοσίων υπαλλήλων. Δημιουργούνται όμως πολλές απορίες. Πως είναι δυνατόν ένα κράτος, ουσιαστικά πτωχευμένο, που μάζεψε και το τελευταίο σεντ από τα ταμεία των ημικρατικών οργανισμών και από τα μεγάλα ταμεία συντάξεων για να πληρώσει κυρίως μισθούς και τρέχουσες υποχρεώσεις, να επιτρέπει σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης, στους υπαλλήλους του να αποχωρούν πρόωρα, καταβάλλοντας τους απροβλεπτότατα

αυτά τα τεράστια ποσά επιτείνοντας έτσι τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες, θέτοντας σε κίνδυνο την ίδια τη βιωσιμότητα του Κράτους.

(2) Αξιώσεις για χαριστικές αποζημιώσεις

Με την ίδια λογική, το ΚΕΒΕ πιστεύει πως είναι απαράδεκτο να συζητείται θέμα χαριστικών αποζημιώσεων σε όσους υπαλλήλους Ημικρατικών Οργανισμών καθίστανται πλεονάζοντες λόγω προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί στους οποίους εργάζονται. Θα πρέπει και οι εργαζόμενοι στους εν λόγω οργανισμούς να αντιληφθούν ότι θα πρέπει να έχουν την ίδια αντιμετώπιση με τους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα, όπου στις περιπτώσεις που καθίστανται πλεονάζοντες παίρνουν μόνο την αποζημίωση που δικαιούνται από το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού.

Η αδικία που γίνεται με τις χαριστικές αποζημιώσεις έχει ως αποτέλεσμα να επιβαρύνεται ο κύπριος φορολογούμενος το κόστος καταβολής αυτών των αποζημιώσεων.

Ανάλογο πρόβλημα αδικίας παρατηρείται και με το χαριστικό σχέδιο αποζημιώσεων των υπαλλήλων των τραπεζών με τη διαφορά ότι στην περίπτωση αυτή το κόστος θα κληθούν να το καταβάλουν οι μέτοχοι και οι καταθέτες των τραπεζών (φυσικά και νομικά πρόσωπα, Ταμεία Προνοίας, κλπ) δεδομένου ότι το κόστος αυτό θα είναι επιπρόσθετο του κουρέματος που έχουν υποστεί.

Πρέπει εδώ να υπογραμμιστεί ότι καταθέτες στις Τράπεζες δεν ήταν μόνο ξένοι μεγαλοκαταθέτες, αλλά και πολλές κυπριακές επιχειρήσεις που ξαφνικά έμειναν χωρίς κεφάλαια και άτομα που έχασαν αποταμιεύσεις μιας ζωής που θα χρησιμοποιούσαν για τα γεράματα τους.

Πέραν των πιο πάνω επιχειρείται μια πρόσθετη αδικία αναφορικά με τα Ταμεία Προνοίας των τραπεζικών υπαλλήλων, σε σχέση με αυτά του ιδιωτικού τομέα. Το Κράτος θα πρέπει να συμπεριφερθεί υπεύθυνα και δίκαια εφαρμόζοντας τους ίδιους όρους για όλα τα Ταμεία Προνοίας χωρίς διακρίσεις εφαρμόζοντας κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας. Αυτό καθίσταται πιο επιτακτικό αν ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν το γεγονός ότι οι τραπεζικοί υπάλληλοι δεν εισέφεραν μέχρι πρόσφατα για το ωφέλημα που απολαμβάνουν μέσω του Ταμείου Προνοίας τους.

Ένα άλλο μείζον πρόβλημα που εντοπίζεται είναι η συνέχιση πληρωμής πλήρους μισθού στο προσωπικό της ενοποιημένης τράπεζας Κύπρου και Λαϊκής. Μετά το κλείσιμο της Λαϊκής Τράπεζας και ενοποίησής της με την Τράπεζα Κύπρου που είχε ως αποτέλεσμα την μεταφορά όλου του προσωπικού της Λαϊκής στην Τράπεζα Κύπρου κανένα ουσιαστικό μέτρο δεν λήφθηκε για μείωση του μισθολογικού κόστους.

Η Τράπεζα Κύπρου, χωρίς ουσιαστικά να έχει δραστηριότητες, και άρα εισόδημα, συνεχίζει να καταβάλλει πλήρεις μισθούς σε 5,500 υπαλλήλους με μηνιαίο κόστος €28 εκατ. Η απόφαση που λήφθηκε για μείωση του μισθολογίου κατά 12% δεν μπορεί να θεωρείται ικανοποιητική συγκρινόμενη με τις τεράστιες ζημιές που υπέστησαν και συνεχίζουν να υφίστανται οι δανειζόμενοι, οι καταθέτες και οι επιχειρήσεις λόγω των εξελίξεων στις υπό αναφορά τράπεζες και τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση.

Αυτό αποτελεί ακόμα μια ανισότητα σε βάρος των πολλών προς όφελος μιας μικρής ομάδας ψηλά αμειβομένων Τραπεζικών υπαλλήλων, παρά το γεγονός ότι ένα μέρος των ηγετικών στελεχών των τραπεζών έχει μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την κατάρρευση τους.

Γι αυτό καλούμε την πολιτεία να αντιμετωπίσει πάραυτα αυτές τις ανισότητες και κοινωνικές αδικίες. Πρέπει όλοι οι πολίτες να αντιμετωπίζονται ισότιμα και δίκαια. Όχι να υποχωρεί στις φωνασκίες οργανωμένων συνόλων που μόνο τα κεκτημένα τους σκέφτονται. Διαφορετικά οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές και ο ιδιωτικός τομέας θα αναγκαστεί να αντιδράσει δυναμικά αν συνεχιστεί η απαράδεκτη αυτή αδικία σε βάρος των εργοδοτούμένων του.

24/7/2013